

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) NUTARTIS

2005 m. sausio 18 d.*

Byloje C-325/03 P

dėl apeliacinio skundo, paduoto pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį
2003 m. liepos 21 d.,

José Luis Zuazaga Meabe, gyvenantis Bilbao (Ispanija), atstovaujamas *abogado*
J. A. Calderón Chavero ir *abogado* N. Moya Fernández,

apeliantas,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)
(VRDT), atstovaujamai O. Montalto ir Medrano Caballero,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: ispanų.

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA), įsteigtai Madride (Ispanija),
atstovaujama *abogado* J. de Rivera Lamo de Espinosa,

procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai,
į apeliacinį procesą įstojusiai šaliai,

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai J. N. Cunha Rodrigues ir
M. Ilešič (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
kancleris R. Grass,

išklausęs generalinį advokatą,

priima šią

Nutartį

- 1 Savo apeliaciniu skundu J. L. Zuazaga Meabe prašo panaikinti 2003 m. balandžio 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo nutartį *Zuazaga Meabe prieš VRDT – BBVA (BLUE)* (T-15/03, nepaskelbta Rink., toliau – skundžiama nutartis), kuria pastarasis atmetė jo ieškinį, pareikštą dėl 2002 m. spalio 24 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (toliau – VRDT)

antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byloje R 918/2001-2) (toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo buvo atmestas J. L. Zuazaga Meabe protestas dėl *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA* (toliau – *BBVA*) prašymo įregistruoti žodinį prekių ženklą BLUE, panaikinimo.

Bylos aplinkybės, procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

- 2 Kadangi *BBVA* padavė VRDT prašymą įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą žodinį žymenį BLUE, J. L. Zuazaga Meabe, remdamasis tuo, jog šis žymuo gali būti supainiotas su jam priklausančiu nacionaliniu žodiniu prekių ženklu BILBAO BLUE, padavė protestą pagal 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) 42 straipsnį.
- 3 Iš pradžių minėtą protestą patenkino VRDT Protestų skyrius, tačiau vėliau jis buvo atmestas ginčijamu sprendimu, apie kurį J. L. Zuazaga Meabe buvo pranešta registruotu laišku su gavimo patvirtinimu, gautu 2002 m. lapkričio 4 dieną.
- 4 J. L. Zuazaga Meabe pareiškė ieškinį Pirmosios instancijos teisme, prašydamas panaikinti ginčijamą sprendimą. Ieškinio kopija Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje buvo gauta 2003 m. sausio 3 d., o originalas – 2003 m. sausio 15 dieną.
- 5 Pirmosios instancijos teismas ginčijamojo sprendimo 8-11 punktuose visų pirma konstatavo, kad laikotarpis, per kurį ieškovas galėjo pareikšti ieškinį pagal Reglamento 40/94 63 straipsnio 5 dalį ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 102 straipsnio 2 dalį, pasibaigė 2003 m. sausio 14 dieną.

- 6 Vėliau skundžiamos nutarties 12 punkte buvo pažymėta, kad nors ieškinys iš tikrųjų buvo pateiktas Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai telefaksu 2003 m. sausio 3 d. – prieš pasibaigiant terminui, skirtam ieškiniui pareikšti, – ieškinio originalą kanceliarija gavo tik 2003 m. sausio 15 d., t. y. pasibaigus Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 43 straipsnio 6 dalyje nustatytam dešimties dienų terminui, ir todėl – kadangi turi būti atsižvelgiama vien tik į originalo pateikimo datą – ieškinys buvo pateiktas pavėluotai.
- 7 Galiausiai skundžiamos nutarties 13 punkte jis pažymėjo, kad ieškovas neįrodė ir net nesirėmė aplinkybėmis, kurių nebuvo galima numatyti, ar *force majeure*, dėl ko būtų galima nukrypti nuo aptariamo termino pagal Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnio antrąją pastraipą.
- 8 Todėl jis atmetė ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina.

Apeliacinis skundas

- 9 Savo apeliaciniame skunde, kuris grindžiamas penkiais ieškinio pagrindais, apeliantas Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą nutartį ir grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui.
- 10 VRDT atsisakė pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą.
- 11 BBVA prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas.

- 12 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 119 straipsnį, kai apeliacinis skundas yra visas ar iš dalies akivaizdžiai nepriimtinas arba akivaizdžiai nepagrįstas, Teisingumo teismas bet kuriuo metu, remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, išklauses generalinį advokatą, motyvuota nutartimi gali atmesti visą apeliacinį skundą arba jo dalį.

Dėl antro, trečio, ketvirto ir penkto apeliacinio skundo pagrindų

- 13 Antru, trečiu, ketvirtu ir penktu apeliacinio skundo pagrindais, kuriuos tikslinga nagrinėti kartu, apeliantas priekaištauja Pirmosios instancijos teismui, kad pastarasis pažeidė atitinkamai Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 102 straipsnį ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 81 straipsnio 2 dalį, Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 103 straipsnį, Teisingumo Teismo procedūros reglamento 82 straipsnį, taip pat Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 43 straipsnio 3 ir 6 dalis.
- 14 Jis iš esmės teigia, kad šios nuostatos išreiškia proporcingumo ir „teisinės tolerancijos“ principus procesinių terminų pratęsimo srityje, todėl dešimties dienų terminas, skirtas ieškinio originalui pateikti, nustatytas Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 43 straipsnio 6 dalyje, pradedamas skaičiuoti ne nuo faksimilinės kopijos gavimo dienos, bet pasibaigus dvejų mėnesių ir dešimties dienų laikotarpiui, išplaukiančiam iš Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 5 dalies ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 102 straipsnio 2 dalies.
- 15 Taigi šioje byloje nustatytas terminas, skirtas ieškinio originalui pateikti, pasibaigė ne 2003 m. sausio 14 d., bet sausio 24 d., todėl jo ieškiny s neturėjo būti pripažintas nepriimtiniu.

- 16 Šiuo požiūriu pagal nusistovėjusią teismo praktiką Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnio antrosios pastraipos pagrindu nuo Bendrijos teisės aktų, susijusių su procesiniais terminais, galima nukrypti vien tik išimtinėmis aplinkybėmis, t. y. aplinkybėmis, kurių nebuvo galima numatyti, arba *force majeure* atveju, nes griežtas šių nuostatų taikymas atitinka teisinio saugumo reikalavimą ir būtinumą vengti bet kokios diskriminacijos ar savivalės teisingumo vykdymo metu (žr. ypač 1998 m. gegužės 7 d. Nutarties *Airija prieš Komisiją*, C-239/97, Rink. p. I-2655, 7 punktą ir 2004 m. vasario 19 d. Nutarties *Forum des migrant spriēs Komisiją*, C-369/03 P, Rink. p. I-19810, 16 punktą).
- 17 Vadovaujantis Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 43 straipsnio 6 dalimi, į datą, kuomet Pirmosios instancijos teismo kanceliarija telefaksu gavo pasirašyto procesinio dokumento originalo kopiją, vertinant procesinių terminų laikymąsi atsižvelgiama, tik jeigu pasirašytas procesinio dokumento originalas pateikiamas šiai kanceliarijai ne vėliau kaip per dešimt dienų po šios faksimilinės kopijos gavimo.
- 18 Todėl aiškinimas, kad minėtas terminas pradedamas skaičiuoti po dvejų mėnesių ir dešimties dienų laikotarpio, kuris išplaukia iš Reglamento 40/94 63 straipsnio 5 dalies ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 102 straipsnio 2 dalies, pasibaigimo, neatsižvelgiant į faksimilinės kopijos gavimo datą, negali būti priimtas. Ypač pažymėtina, kad kai – kaip šioje byloje – faksimilinė kopija yra gauta likus daugiau kaip dešimčiai dienų iki pasibaigiant nustatytam terminui ieškiniui pareikšti Pirmosios instancijos teisme, pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 43 straipsnio 6 dalies nuostatas šis terminas nepratešiamas.
- 19 Šioje byloje apeliantas, perdavęs savo ieškinį telefaksu, kuris buvo gautas 2003 m. sausio 3 d., ir norėdamas, jog būtų atsižvelgta į šią faksimilinę kopiją, turėjo Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikti ieškinio originalą ne vėliau kaip 2003 m. sausio 13 dieną. Kadangi ieškinio originalas buvo gautas tik sausio 15 d., Pirmosios instancijos teismas teisingai konstatavo, kad vertinant ieškinio senaties terminų laikymąsi turi būti atsižvelgta vien tik į šią datą.

- 20 Dėl šios priežasties antras, trečias, ketvirtas ir penktas apeliacinio skundo pagrindai atmestini kaip akivaizdžiai nepagrįsti.

Dėl pirmo pagrindo

- 21 Pirmuoju pagrindu apeliantas nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnį, nekonstatuodamas *force majeure* aplinkybių šio straipsnio prasme.
- 22 Apeliantas nurodo, kad jis 2003 m. sausio 7 d., t. y. likus septynioms dienoms iki termino ieškiniui pareikšti pabaigos, perdavė ieškinio originalą bendrovei *Cibeles Mailing SA* (toliau – *Cibeles Mailing*), kad jis būtų perduotas Ispanijos pašto tarnybai. Todėl šio laiško pavėluoto perdavimo Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai nebuvo galima numatyti. Jis mano, kad jam negali būti priekaištaujama, jog jis nepasinaudojo greitesniu siuntimo būdu (privačia siuntų tarnyba), nes siuntimas naudojantis pašto tarnybos paslaugomis yra pats patikimiausias ir efektyviausias siuntimo būdas Ispanijoje.
- 23 Jis papildo, jog šalis padarė viską, kas įmanoma, kad įprastai administracinei tarnybai būtų perduotas patvirtinimo laiškas, todėl proporcingumo principas įpareigoja Pirmosios instancijos teismą pratęsti terminus.
- 24 Visų pirma konstatuotina, kad Pirmosios instancijos teismas, kuris priėmė nutartį remdamasis savo Procedūros reglamento 111 straipsniu, neinformavo J. L. Zuazaga Meabe apie savo ketinimą atmesti ieškinį kaip pavėluotai pateiktą ir nepasiūlė jam pateisinti vėlinimo, kuris atsirado paduodant ieškinio originalą teismo kanceliarijai.

Todėl apeliantui negalima priekaištauti, kad jis pirmą kartą remiasi *force majeure* aplinkybėmis apeliaciniame procese.

- 25 *Force majeure* sąvoka Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnio prasme be objektyvaus elemento, susijusio su neįprastomis aplinkybėmis, nepriklausančiomis nuo suinteresuoto asmens, apima subjektyvų elementą, susijusį su suinteresuoto asmens pareiga apsisaugoti nuo neįprasto įvykio padarinių imantis tinkamų priemonių, nesukeliančių jam pernelyg didelių nuostolių. Visų pirma suinteresuotas asmuo turi rūpestingai stebėti proceso eigą, o ypač būti apdairus, kad būtų laikomasi nustatytų terminų (1994 m. gruodžio 15 d. Sprendimas *Bayer prieš Komisiją*, C-195/91 P, Rink. p. I-5619, 32 punktas). Taigi *force majeure* sąvoka netaikoma tokioje situacijoje, kai apdairus ir nuovokus asmuo objektyviai galėtų išvengti ieškiniui pareikšti skirto termino pasibaigimo (1984 m. liepos 12 d. Sprendimas *Ferriera Valsabbia prieš Komisiją*, 209/83, Rink. p. 3089, 22 punktas).
- 26 Šioje byloje iš apeliacinio skundo matyti, kad J. L. Zuazaga Meabe, išsiuntęs faksimilinę kopiją, praleido keturias dienas prieš perduodamas – likus tik septynioms dienoms iki ieškiniui pareikšti skirto termino pasibaigimo – ieškinio originalą ne tiesiogiai pašto tarnybai, bet *Cibeles Mailing*, kuri pati dvi dienas vėlavo išsiųsti šį dokumentą registruotu laišku Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai. Darytina išvada, jog savo elgesiu J. L. Zuazaga Meabe padidino pavojų, kad jo ieškinys Pirmosios instancijos teismą pasieks pavėluotai, ir todėl nesiėlgė taip apdairiai, kaip turėtų elgtis tinkamai nuovokus ieškovas, siekdamas nepraleisti terminų.
- 27 Esant tokiam apdairumo trūkumui, negalima konstatuoti *force majeure* aplinkybių, ir todėl pirmasis apeliacinio skundo pagrindas atmestinas kaip akivaizdžiai nepagrįstas.
- 28 Dėl šios priežasties apeliacinis skundas atmestinas kaip akivaizdžiai nepagrįstas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 29 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio, kuris pagal to paties reglamento 118 straipsnį taikomas apeliaciniame procese, 1 dalį sprendime ar nutartyje, kuria užbaigiamas bylos nagrinėjimo procesas, išsprendžiamas klausimas dėl bylinėjimosi išlaidų, o pagal 2 dalį kiekvienai pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi *BBVA* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir apeliantas pralaimėjo bylą, pastarasis be savo patirtų išlaidų turi padengti į bylą įstojusios šalies patirtas išlaidas. Kadangi VRDT neprašė priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidų, ji jas padengia savarankiškai.

Remdamasis šiais motyvais,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija) nutaria:

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. **J. L. Zuazaga Meabe be savo patirtų bylinėjimosi išlaidų turi padengti *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA* bylinėjimosi išlaidas.**
3. **Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.